

SVIATOSŤ ZMIERENIA

*„ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda.“
„odpušť nám naše viny, ako aj my odpúšťame.“
„komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“*

Keď sme hriechom stratili Boží život a pretrhli spojenie s Bohom, máme možnosť návratu. Môžeme znovu získať Božiu priazeň a obnoviť priateľstvo s Bohom. Táto možnosť sa volá sviatosť pokánia. Kristus ju ustanovil po svojom zmŕtvychvstaní, keď dal apoštolom moc odpúšťať hriechy. Od nich ju vkladáním rúk prevzali biskupi a od nich kňazi.

Pokánie je sviatosť, v ktorej nám Ježiš odpúšťa hriechy a znovu dáva Božiu milosť. Pokánie je návrat k nebeskému Otcovi z poblúdenia hriechu.

Vysluhovateľ sviatosti zmierenia: biskupi a kňazi.

Prijímateľ sviatosti zmierenia: každý pokrstený, ktorý po krste spáchal ťažký alebo ľahký hriech.

Účinky pokánia:

- zmierenie s Bohom, ktorého sme hriechmi urazili
- zmierenie s Cirkvou, ktorej naše hriechy ublížili

Aby sme sviatosť pokánia hodne prijali, musíme:

1. spytovať si svedomie → zamýšľať sa nad tým, aké hriechy som spáchal

Svedomie je vnútorný hlas, ktorý nám hovorí, či je zamýšľaný alebo vykonaný skutok dobrý alebo zlý. Okrem toho nás vnútorný hlas svedomia napomína, aby sme dobré vykonali a zlého sa chránili. Hriechy možno spáchať myšlienkami, slovami, skutkami a zanedbávaním dobra.

2. ľutovať, že sme spáchali hriechy

Ľútosť, ktorá je bolesťou duše nad spáchanými hriechmi, poznáme dvojakú:

- dokonalú - keď nás trápi, že sme urazili Boha, ktorého sme mali milovať. Odpúšťa hriechy hneď ako ľutujeme, rozhrešenie potom rozmnožuje Božiu milosť.
- nedokonalú - ak ľutujeme, že sme zapríčinili zlo, stratili nebo a zaslúžili si peкло.

3. dať si predsavzatie, že smrteľný hriech nechcem nikdy spáchať, že sa chcem chrániť aj všedných hriechov viac ako doteraz, a že hriechom spôsobenú škodu nahradím alebo napravím.

4. vyspovedať sa → vyznanie hriechov má byť: úplné, úprimné, zreteľné

Ak sme zabudli niečo vo svätej spovedi vyznať, musíme to povedať pri najbližšej svätej spovedi. Ak sme niečo zabudli povedať, spoveď nie je neplatná. Iné je zabudnúť a iné zatajiť.

Kajúcemu a dobre disponovanému hriešnikovi kňaz udeľuje rozhrešenie. Ním nám kňaz v mene Krista odpúšťa hriechy.

Rozhrešenie odoprie kňaz tomu, kto nechce ľutovať, že spáchal hriechy, kto aj v budúcnosti chce páchať hriechy, kto nechce nahradiť alebo napraviť škodu, ktorú svojimi hriechmi zavinil.

5. zadosťučiniť za svoje hriechy → vykonať pokánie, ktoré mi kňaz pri spovedi udelil

Za spáchané hriechy môžeme zadosťučiniť aj modlitbou, milodarom, skutkami milosrdenstva, službou blížnemu, odriekaním, obetou, nesením kríža.

Individuálna a úplná spoveď a rozhrešenie zostávajú jediným riadnym spôsobom, ktorým sa veriaci zmierujú s Bohom a s Cirkvou, ak od takejto spovede neoslobodzuje fyzická alebo morálna nemožnosť.